

THÁNH MARIA AI CẬP

AI CẬP, THÈ KỶ THỨ 6

Phép lạ Thánh Thể này liên quan đến cuộc đời của thánh nữ Maria Ai cập sống 47 năm trong sa mạc. Đức Giám mục Sofronio ở Jerusalem đã ghi chép lại về đời của bà. Tương truyền là Thánh Maria đi trên mặt nước qua đến bờ bên kia sông, để rước Lễ do tu sĩ Zosimus đem đến cho bà.

Marcantonio Franceschini, lần rước Lễ cuối cùng của thánh Maria Ai cập

Emile Nolde, Cái chết trong sa mạc

Sông Jordan

Tu viện thánh Phaolô

Thánh Maria Ai cập. Bảo tàng viện Giáo phận Milan

Theo truyền thuyết thì thánh nữ Maria chỉ vào khoảng 12 tuổi khi bà lìa xa gia đình đi đến xứ Alexandria. Từ đó bà có một cuộc sống phóng túng trong vòng 16 năm sau. Một ngày kia, bà thấy một chiếc thuyền sắp rời bến, trên đó có nhiều nhóm người khác nhau. Bà hỏi họ là ai và nơi sắp đi đến. Khi biết họ đang trên đường đi hành hương đến Jerusalem để dự lễ Suy tôn Thánh Giá, thánh nữ xin gia nhập vào đoàn hành hương ấy. Vào ngày lễ, khi tiến vào Đền thánh bà cảm thấy như bị thu hút bởi một sức mạnh thiêng liêng, và bà ngược nhìn lên tượng Đức Nữ Đồng Trinh Maria một cách kính cẩn. Linh hồn bà tràn ngập một nỗi đau khổ về cả cuộc đời tội lỗi mình đã sống qua. Sau đó bà tiến vào đền thánh, và hoàn toàn tập trung vào việc thờ kính Thánh Giá Thật.

Sau đó thánh nữ không ở lại Jerusalem, theo như lời Mẹ Maria đã bảo, “Con sẽ tìm được sự bình an của tâm hồn khi con vượt qua sông Jordan.” Sau khi xưng tội và rước Lễ xong, bà vượt qua sông Jordan để tiến vào vùng sa mạc Á rập.

Bà sống tại nơi ấy 47 năm trong cô độc, không gặp một con người lẫn thú vật nào cả. Làn da bà trở nên nhăn nheo, tóc bà ngã màu bạc trắng; nhưng như theo lời Đức Mẹ đã phán, bà thật sự tìm được sự bình an trong tâm hồn.

Một ngày nọ bà đi tìm tu sĩ Zosimus và xin ngài cho bà rước Lễ mỗi năm một lần. Vào một năm như thường lệ, Zosimus đem Minh Thánh Chúa vào sa mạc cho thánh nữ, nhưng

không tìm thấy bà. Zosimus buồn rầu khẩn với Chúa, “Lạy Chúa, Ngài là Vua và là Đấng Tạo Tác mọi loài, xin nghe lời con nguyện, cho con gặp được người đàn bà thánh thiện này.” Xong ông ta lại nghĩ rằng, “Nếu bà ta hiện ra bên kia sông, làm sao ta tìm được thuyền để sang sông?” Nhưng kìa, Zosimus thật vui mừng khi thánh nữ Maria đã hiện ra bên kia sông. Bà làm dấu Thánh giá trên mặt nước và đi trên nước tự nhiên như người ta đi trên mặt đất. Thế rồi 12 tháng sau đó, một lần nữa Zosimus lại đem Minh Thánh Chúa đến, và ông tìm thấy nơi để xác khô của vị nữ thánh sống khổ hạnh để đền tội. Một con sư tử đã đào mộ chôn xác bà.